

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118013285
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2118013285.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaného H. F. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 26.11.2020, č.k. 6T/97/2018-199, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.9.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného H. F., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 26.11.2020, č. k. 6T/97/2018-199 uznal obžalovaného H. F. za vinného, že dňa 26.02.2018 si v presne nezistený čas v Hlohovci, na ul. Zábranie, neoprávnene zadovážil a až do 14:57 hod. dňa 26.02.2018 v Hlohovci na ul. Zábranie č. 42, pred predajňou nábytku „Inak Desing“ neoprávnene prechovával, v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov, 1 ks plastové vrečko s tlakovým uzáverom, s obsahom 1543 mg metamfetamínu s prímiesou dimetylsulfónu (metylsulfonylmetán, MSM), s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 45,8 % hmotnostných, ktorého hodnota na čiernom trhu v čase a mieste spáchania skutku predstavovala 46,29 Eur, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, teda neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, čím spáchal zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, 4 (štyri) mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný a to písomným podaním doručeným súdu 2.3.2021 a podaným na poštovú prepravu dňa 1.3.2021. Rozsudok bo obžalovanému oznámený dňa 24.2.2021, doručením jeho písomného vyhotovenia. Prokurátor sa práva na podanie odvolania vzdal.

3. Obžalovaný v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie v plnom rozsahu. Hlavné pojednávanie bolo vykonané v jeho neprítomnosti, pričom prokurátor navrhol vykonanie hlavného pojednávania v jeho neprítomnosti, pri splnení podmienok podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku. Zámerne opomenul ustanovenia § 252 ods. 3, ods. 4 Trestného poriadku, nezákonne vyvíjal nátlak na súd a zavádzal súd, že boli splnené podmienky na vykonanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného. Týmto zásahom prokurátora došlo k zmareniu práva obžalovaného na obhajobu. Aj návrh prokurátora na čítanie výpovede neprítomného obžalovaného na hlavnom pojednávaní, obmedzil práva obžalovaného na obhajobu, na navrhovanie a vykonanie dôkazov. Rovnaké výhrady mal aj proti návrhu prokurátora na čítanie svedeckých výpovedí z prípravného konania. Podľa obžalovaného sa prokurátor týmto snažil odvieť pozornosť od nezákonnosti vykonaných výsluchov, od jednostranného vykonštruovaného obvinenia, založené na nespochybniteľnej dôveryhodnosti príslušníkov PZ a zneužitia jeho právnej

negramotnosti a porušenia jeho práv. Odopretie svedkyne H. J. vypovedať, prokurátor nezákonne vyhodnotil ako dokázanie viny obžalovaného. Podľa obžalovaného boli nezákonné aj návrhy prokurátora na čítanie znaleckého posudku a listinných dôkazov.

4. Takto vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní považuje obžalovaný za tendenčné až účelové, pretože prokurátor takto nezákonne pôsobil na rozhodovanie súdu. Obžalovanému boli pakovane odopreté práva na obhajobu a bolo porušené právo na spravodlivý súdny proces.

5. Obžalovaný ďalej namieta, že ho H. J. ľstivým spôsobom zneužila na prenesenie látky - metamfetamínu. On jej chcel iba oplatiť jej predchádzajúcu finančnú pomoc, keď ho požiadal, aby odniesol cigaretovú krabičku k bývalému starobincu a položil ju k prvému betónovému stĺpiku napravo. Skutočnosť, že J. predáva drogy bolo verejne známe, no jeho nenapadlo, že zneužije jeho dôveru. Keď na neho zakričali policajti, tak sa do krabičky pozrel, zistil, že je tam vrečko s bielym práškom, tak obe zahodil. Príslušníci PZ aj prokurátor sú voči nemu zaujatí. Jednoducho sa stal obeťou vykonštruovaného prípadu, zneužili je právnu negramotnosť a porušili jeho práva na obhajobu a spravodlivý súdny proces. Žiada zrušenie rozsudku v celom rozsahu a vyšetrovanie sporných skutočností zákonným spôsobom. Protiprávne konanie obžalovaného malo byť založené a preukazované iba na základe jeho trestnej minulosti.

6. Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu nedoplnil svoje odvolanie. Uvedol, že na pojednávanie sa dvakrát nedostavil, pretože sa musel starať o ťažko chorých rodičov, keby prišiel na súd, tak ide hneď do výkonu trestu. Je pravda, že prechovával drogy, je mu to ľúto, dohnali ho tiene minulosti. Prokurátor navrhol jeho odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

7. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

8. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom o vine a treste a proti konaniu, ktoré ich vydaniu predchádzalo, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutých výrokov a konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

9. Odvolacie námietky sa sústreďujú najmä proti postupu prvostupňového súdu pri vykonávaní dokazovania na hlavnom pojednávaní v neprítomnosti obžalovaného. Ďalej namieta nezákonné stíhanie v prípravnom konaní, zaujatosť prokurátora a rozhodovanie o jeho vine len na základe jeho trestnej minulosti.

10. Prvostupňový súd založil svoje rozhodnutie o vine na dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní dňa 2.4.2019 a dňa 26.11.2020. Obžalovaný bol na hlavné pojednávanie dňa 2.4.2019 riadne predvolaný, nedostavil sa bez ospravedlnenia, pričom bol poučený o možnosti vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti. Na vykonanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného boli splnené všetky zákonné podmienky uvedené v ust. § 252 ods. 2 Trestného poriadku. Zároveň súd nezistil skutočnosti, ktoré by bránili vykonaniu hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného. Ten sa v odvolaní bráni, že prokurátor zavádzal súd o splnení podmienok na takýto spôsob vykonania hlavného pojednávania. V čom konkrétne mal prokurátor zavádzať, však už neuviedol. Nakoniec, nie prokurátor, ale súd skúmal splnenie podmienok pre takýto postup a súd, nie prokurátor rozhodol o

vykonaní hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného. Odvolací súd nezistil prekážky, ktoré by bránili vykonaniu hlavného pojednávania dňa 2.4.2019 v neprítomnosti obžalovaného a preto je táto jeho odvolacia námietka nedôvodná. Na hlavné pojednávanie dňa 26.11.2020 bol riadne predvolaný, pričom poštovou zásielku s predvolaním, ktorá mu bola zaslaná na adresu, ktorú určil na doručovanie, si neprevzal v odbernej lehote a preto bola táto zásielka súdu vrátená dňa 4.11.2020. Aj toto hlavné pojednávanie sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného, v súlade s Trestným poriadkom.

11. Rovnako sú nedôvodné námietky smerujúce k vykonaniu tých dôkazov na hlavnom pojednávaní, ktoré boli na návrh prokurátora prečítané. Obžalovaný opäť neuviedol konkrétne výhrady, prečo považuje čítanie dôkazov za nezákonné, porušujúce jeho právo na obhajobu. Tým, že sa nedostavil na hlavné pojednávanie, vzdal sa možnosti uplatniť si svoje práva, ktoré mu v jeho procesnom postavení patria. Súd svojím postupom (a už vôbec nie prokurátor) neodobral obžalovanému jeho práva, ani nepostupoval proti ich uplatneniu. Obžalovaný vo svojom odvolaní sám priznáva, že sa nedostavil na hlavné pojednávanie vedome, obhajujúc sa tým, že sa musel starať o rodičov, ktorí boli odkázaný na neho. O tomto však nepredložil ani prvostupňovému, ani odvolaciemu súdu žiaden dôkaz, dokonca v tomto zmysle prvostupňovému súdu svoju neúčast' neospravedlnil. Logické sa javí byť jeho ďalšie vysvetlenie, že vtedy bol už na neho vydaný príkaz na dodanie do výkonu trestu v inej veci, preto sa bál, že ak sa dostaví na súdne pojednávanie, bude tento príkaz realizovaný.

12. Pokiaľ ide o dôvody, pre ktoré bol obžalovaný uznaný za vinného, prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol:

13. Obžalovaný F. nepopieral, že prechovával metamfetamín. Bránil sa iba tvrdením, že o tom nemal vedomosť. V podstate uvádzal, že v deň skutku stretol v Hlohovci na ulici Zábranie svoju známu - H. J.. S touto osobou sa pozná, pričom v minulosti mu niekoľkokrát požičala peniaze. Vie o nej, že predáva drogy a dodal, že o tom vie celý Hlohovec. H. J. mu podala cigaretovú krabičku a poprosila ho, aby ju odniesol k bývalému starobincu, kde ju mal položiť k prvému betónovému stĺpiku napravo. Keďže jej chcel oplatiť láskavosť za požičané peniaze, tak s tým súhlasil. Nevedel však, že čo sa nachádzalo v krabičke. Predpokladal, že tam môžu byť peniaze, alebo i drogy, ale nepozrel sa do nej. Že v krabičke sú drogy zistil až vtedy, keď na neho zakričali policajti. Vtedy totiž zo strachu krabičku otvoril a zistil, že je v nej vrečko s bielym práškom. Toto vrečko zo strachu pred policajtmi potom odhodil. Obrana obžalovaného teda spočívala v popieraní úmyselného zavinenia na prechovávaní vyššie opísaného vrečka s bielym práškom. Tejto uvedenej obrane obžalovaného súd neuveril, pretože táto bola bez rozumných pochybností procesom dokazovania vyvrátená. Svedkyňa H. J. verziu obžalovaného nepotvrdila ani nevyvrátila, pretože využila svoje právo nevypovedať. Svedkovia E. Z. a J. A. obaja zhodne potvrdili, že obžalovaného F. zadržali ako osobu podozrivú zo spáchania trestného činu. Zadržaniu predchádzala informácia od informátora, že osoba menom H. F. má mať pri sebe drogy, pričom sa má nachádzať v Hlohovci na ulici Zábranie. Na základe tejto informácie sa obaja ako príslušníci PZ presunuli na ulicu Zábranie, kde hneď spozorovali muža, ktorý zodpovedal popisu od informátora. Ako tohto podozrivého dobehli a legitimovali sa mu ako policajti, v tom momente odhodil plastové vrečko. Následne podozrivého zadržali a na miesto bol privolaný poverený príslušník s kriminalistickým technikom, ktorí miesto činu zaistili a zadokumentovali. Na mieste činu bolo zadokumentované a zaistené plastové vrečko s obsahom neznámej kryštalickej látky. Následným znaleckým skúmaním KEÚ PZ bolo ustálené, že plastové vrečko obsahovalo 1543 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamín 45,8 % hmotnostného. Hodnota tejto psychotropnej látky v mieste a v čase spáchania skutku predstavovala čiernom trhu hodnotu 46,29 Eur.

14. Čo sa týka obrany obžalovaného, že nevedel, že prenáša drogy, túto jednoznačne vyvracia fakt, že sa na mieste činu žiadna cigaretová krabička nenašla. Žiadna cigaretová krabička pritom nebola nájdená ani pri osobnej prehliadke, ktorá bola obžalovanému bezprostredne po jeho zadržaní vykonaná. Z uvedeného preto vyplýva, že obžalovaný plastové vrečko neprechovával v cigaretovej krabičke, ako sa to snažil súdu nahovoriť. Túto skutočnosť potvrdzujú aj výpovede svedkov Z. a A., z ktorých vyplynulo, že obžalovaný bezprostredne po ich legitimovaní sa odhodil plastové vrečko, pričom nemal čas zareagovať na ich služobný zákrok otvorením krabičky a študovaním jej obsahu. Ak teda bolo dokázané, že obžalovaný plastové vrečko neprechovával v cigaretovej krabičke, musel po celý čas až do zákroku polície vedieť, že v plastovom vrečku sa nachádza bledo-hnedá kryštalická látka. Verziu obžalovaného, že bol využitý ako kuriér procesom dokazovania nebolo možné jednoznačne vyvrátiť. Ak by to však bola i pravda, obžalovaný s poukazom na jeho vlastné vyjadrenie že vedel, že H. J. drogy predáva a okolnosti prípadu, musel vedieť, že bledo-hnedá kryštalická látka, ktorú prechovával, a ktorú na žiadosť H. J. mal prepraviť na ňou označené miesto, je drogou.

15. Zistenia, ktoré súd uvedené v odsekoch 13 a 14 v plnom rozsahu zodpovedajú vykonanému dokazovaniu. Obžalovaný síce spochybňuje nezaujatosť príslušníkov polície voči jeho osobe, avšak

opäť bez konkrétnych argumentov, ktorých správnosť by bolo možné preskúmať. Odvolací súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by mala nasvedčovať zaujatosti týchto svedkov voči obžalovanému. Ich výpovede prakticky zodpovedajú tomu, čo uviedol obžalovaný ohľadne svojho zadržania, s tým rozdielom, že nepotvrdili existenciu cigaretovej krabičky, v ktorej sa malo plastové vrečko s drogou nachádzať, ktorá sa na mieste činu nenašla. To isté platí aj vo vzťahu k prokurátorovi.

16. Zhodnotenie dôkazov, ako aj obrany obžalovaného, ako to urobil prvostupňový súd a ako je vyššie citované, sú správne. Zahŕňajú všetky relevantné skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov vyplynuli a tieto boli zhodnotené logicky správnym spôsobom. Vzhľadom na správnosť a úplnosť záverov prvostupňového súdu, nepovažuje odvolací súd za potrebné tieto opakovať a preto na ne na tomto mieste iba odkazuje. Obžalovaný teda nebol odsúdený iba na základe jeho trestnej minulosti, ale na základe zákonne zabezpečených dôkazov, ktoré boli správnym spôsobom vyhodnotené. Skutočnosť, že svedkyňa J. využila svoje právo nevypovedať, nebola použitá proti obžalovanému. Absencia jej výpovede mala za následok iba to, že obrana obžalovaného nebola jej výpoveďou potvrdená.

17. Odvolací súd tak považuje rozhodnutie o vine obžalovaného za správne a zákonné. Prvostupňový súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a v súlade so zákonom. Vykonané dôkazy náležite vyhodnotil a dospel k správne záveru o vine obžalovaného. Odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého je v súlade s požiadavkami, ktoré naň kladie ustanovenie § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

18. K odôvodneniu druhu a výšky uloženého trestu, prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku rovnako uviedol všetky relevantné skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a ktoré majú vplyv na toto rozhodnutie. Správne posúdil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a správne zistil, že obžalovanému je potrebné uložiť trest odňatia slobody v trestnej sadzbe 5 rokov a 4 mesiace - 10 rokov. Tieto zistenia obžalovaný v odvolaní ani osobitne nenapáda.

19. Pri správne zistenej trestnej sadzbe uložil súd obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, 4 mesiace, teda trest v minimálnej výmere, v rámci zákonnej trestnej sadzby. Podľa názoru odvolacieho súdu takto uložený trest nemožno považovať za neprimerane prísny, pretože ide o trest v minimálnej výmere a dôvody na mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby neboli zistené. Rovnako správne bolo aj rozhodnutie o určení spôsobu výkonu tohto trestu. Obžalovaný ani výmeru trestu, ani spôsob jeho výkonu odvolaním osobitne nenapáda.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti posúdil odvolací súd odvolanie obžalovaného v celom rozsahu ako nedôvodné a preto ho zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.